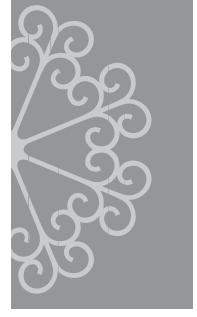

בית מדרש

325
בשבילי הפרשה

פרשת תולדות תשע"ט

זמני כניסת השבת

Baltimore, MD	4:38
Brooklyn, NY	4:25
Chicago, IL	4:15
Johannesburg, S. Africa	6:11
Lakewood/Deal, NJ	4:27
London, UK	4:05
Los Angeles, CA	4:35
Manchester, UK	4:03
Monsey, NY	4:24
Montreal, Quebec	4:12
Toronto, Ontario	4:40
Yerushalayim	4:08
Zurich, Switzerland	4:39

בשבילי הלכה

ע"י הרב הגאון מאיר צבי שפיצר שליט"א
הערות בעניני הלכה. הלכה למעשה יש לשאול לרב

תולדות

מכירת דבר שלא בא לעולם

בעיקר מכירת הבכורה יש להקדים, דאין כאן חסרון שהנזיד עדישים אינו בעולם בזמן חלות הקנין אח"כ כשימות יצחק, דבקנין כסף אין חסרון כלתה קנינו דמ"מ יש כאן שיעבוד להחזיר לו. אך הקשו המפרשים דאין מכר לו הנכסים שעתיד לירש מיצחק והרי עדיין אינם שלו והוי דשלב"ל וא"א למכור כלל.

והנה בריב"ש שכ"ח כתב השואל בשם הרא"ש דבשבועה קנה ודחה הריב"ש ות' משום קודם מתן תורה. וכ"כ יד רמ"ה ב"ב ריש פ' יש נוחלין על המשניות סוף אות ו'. (ויש שפירשו דמח' תולה בטעם דשלב"ל דהרא"ש סבר משום לא סמכא דעתיה וא"כ ה"ה לפני מתן תורה אבל שבועה מהני משא"כ הריב"ש למד הטעם משום דאינו שולט על דשלב"ל ואין לו כח הקנאה וא"א לעשות בו חלות וא"כ שבועה לא מהני אבל לפני מתן תורה לא היה צריך דיני התורה לקנינים).

ובמזרחי וחוקניו נמהר"ם שיף סוף ב"ק כ' דבשבועה חייב עכ"פ לקיים שבועתו אפי' בדשלב"ל. אך בטור עה"ת לא נוחא ליה בת' זה כיון דכתיב וימכור את בכורתו אלמא שחל בו חלות מכר.

וברמב"ם משמע דלית ליה תי' הרא"ש וגם לא תי' הריב"ש. והקצות רע"ח ג' תי' דאע"ג דא"א להקנות החפצים דלאחר מיתת אביו מ"מ יכול לסלק מזכותו בחיי אביו. וכתב שם דבחלק הפשוט בודאי לא מהני סילוק דא"א סילוק מירושה, והביא לזה שני טעמים חדא משום דלא מהני סילוק בנחלת אבותיו שסבר הם שלו כמ"ש הר"ן (בדפי הר"ף דף מ' ע"א), או משום שבא ממילא כמ"ש המ"מ. וכתב הקצות דמ"מ בכורה מפורש בגמרא דיכול למחול אחר מיתת אביו כיון דמתנה קרייה רחמנא וא"כ ה"ה בחיי אביו. וכוונתו דבעלמא לא מהני סילוק על ירושה ומ"מ מחדש קרא דמתנה קרייה רחמנא וכל דיניו כמו מתנה דיכול למחול וא"כ ה"ה בחיי אביו.

אבל הניתבות טען דמה דאמרו בגמרא דיכול למחול אחר מיתת אביו כיון דמתנה קרייה רחמנא היינו משום שהתורה הטילה חיוב בכורה על האחים ושייך ע"ז מחילה משא"כ בחיי אביו דעדיין אין חיוב על האחים.

ובפנים יפות תי' לפי המרדכי שהביא הרמ"א ר"ט ד' דשלב"ל עם דשלב"ל מהני וכאן היה עבודה בא לעולם וירושה דשלב"ל. ובעיקר דעת המרדכי ע' בדרי יחזקאל כ"ד שהק' מתוס' ר"פ אלו נערות בשם ירושלמי דלא מהני מחילה על קנס שהוה דשלב"ל דאינו חייב עד שעת העמדה בדין. והק' והרי מהני מחילה על נזק והוי דשלב"ל עם דשלב"ל, ות' דמחילה הוי חקנין א' על זה ועוד קנין על זה, ובהו בודאי לא מהני בדשלב"ל.

וכן ראינו דעת הפנ"פ בכמה מקומות, ע' הפלאה כתובות ל"ה בק' תוס' איך משעבד עצמו לתובה ואין לו כסף כשיעור הכתובה, וגם אין לו אפילו שוה פרוסה, ואמאי כתבו דוקא שאין לו ש"פ, אלא שאם יש לו ש"פ יכול לשעבד דשלב"ל עם דבר הבא לעולם. וע' פ' צו, זאת משחת אהרן ומשחת בניו, ע' פנ"פ משום מקנה דשלב"ל עם דבר הבא לעולם. וע' פ' ויחי, שם אחד, ע' פנ"פ שרצה להקנות א"י אבל הוי דשלב"ל ולכן הקנה עם שכם שכבר היה שלו. וע' פ' בהו, במספר שנים "אחר היוביל" וכפשוטו קאי על אחר היוביל שעבר, ובאמת תולה על כמה שנים לפני יובל הבא, ולכן פ"פ מ"פ בוכר לו גם עבור השנים אחר היוביל הבא, וחל המכירה משום שמוכרו עם דבר הבא לעולם.

דברי רבותינו

ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה' וגו'. (כה"בא) ויעתר לו - נתפצר ונתפייס ונתפתה לו. (רש"י)

אמר מן ראש הישיבה הגאון רבי אריה פינקל זצוק"ל, לא היתה זו תפילה רגילה של הורים על מנת לזכות בבנים, היתה זו תפילה עבור בניינו של כלל ישראל, תפילה ללידתו של יעקב אבינו שהוא כלל ישראל. ולשם כך צריך היה יצחק אבינו להרבות ולה- פציר בתפילה, עד שהקב"ה נתפצר ונתפייס לו והתקבלה תפילתו.

ועל אף שהקב"ה כבר הבטיח לאברהם

דברי הימים

פולמוס הפושקע'ס (יא) המושך מכתב התשובה של מנהלי המוסדות בירושלים למרן רה"ה הגאון הגדול רבי אליהו ברוך קמאי זצוק"ל במענה למכתב ששלח לגאון רבי שמואל סלנט זצוק"ל

אבל לא נכחד, כי לפי דעתנו לא נודע הדבר להדר"ג אלא מפי שדר"ו וא"כ הדבר מפפקים אנו באמיתותו כי לא נעלם מאתנו עניינם של השדר"ים בכלל, כבודם במקומם מונח, אבל ידענו גם כי למדו לשונם גזום מעט, בהורותם היתר לעצמם לשנות מפני המצוה שהם עסוקים, ולפיכך אין אנו סומכים הרבה על מכת ביהם, בכלל, אם לא תצטרף אליהם עדות נאמנה שאין לפקפק בה, ועדות כזאת היא העתקה נאמנה ואות באות "מדברים הנוגעים אל הענין" ממכתב הרה"ג האב"ד דק"ק ליזו יע"א הרצופה בזה, ממנו עיני הדר"ג תראינה נכוחה, כי לא כהצעקה הבאה על שדר"ו כן הוא, כי אם להיפך נהפכה הצעקה על שדר"ו של הדר"ג שהוא הולך ומזיק לקופות הר"מ בעל הנס ושל שני המסדים הגדולים ת"ת וביקור"ח הנלוות אליה, עד שכמעט נחרבה הקופה הזאת לגמרי, ומי כאדוננו יודע בצערן של ת"ח אלמנותיהם ויתומיהם בירושלים תוב"א שכל חיותן תלו' בקופה זו. והקובעה (לאמר: לא שקר

(לעיל כא, יט): "כי ביצחק יקרא לך זרע", וכן (כב, יז): "כי בך אברך והרבה ארבה את זרעך", וכן (שם): "וירש זרעך את שער אויביו", וכל הבריאה כולה נבראה בשביל ישראל וכמו שאמרו חז"ל (בראשית רבה א, א): "בראשית ברא - בשביל ישראל שנקראו ראשית", אף על פי כן היה יצחק צריך להתפלל, ולא היתה זו סתם תפילה, אלא היה צורך להרבות ולהפי ציר, ורק באופן זה הוא נענה, ואם לא היה מרבה ומפציר בתפילה, לא היה זוכה ליעקב אבינו, וח'ו' לא היה זוכה להקים את כלל ישראל.

מבואר שללא תפילה, לא נענים מן השמים, ואף אם כל תכלית העולם נועדה לשם דבר זה, כאשר חסרה תפילה - לא זוכים, ולא די בסתם תפילה, אלא יש צורך להרבות ולהפציר בתפילה.

בע אותה בקיר אלא שגורם להסירה) הרי הוא ממש כאלו קובע נפשות חו"ש, וגדולה הצדקה לפקוח נפשות לבדה לדחות מפניה הכל, ובפרט צדקה כזו שגם מלבד פק"ג יש בה משום חזוק עמוד התורה והעבודה וישוב ארה"ק, כי על כן אם היא לכל הצדקות ובלוי ספק יכאב גם לבו הטהור של הדר"ג על חורבנה חו"ש.

ובכן לבנו אומר לנו, כי הדר"ג ברוב צדקתו, ישוב ויגעור בשדר"ו לבל יעשה מדחה, וכן אנו מזהירים גם שדרנ"ו באזהרות נמרצות שלא יפ' שוט ידו חרש במה שאינו שלו, אך גבר במסלתו יעלה ולא יעבטון אורחותם לערבב התחומים ולהשיג גבולות גבלו ראשונים ז"ל.

ומה מאד חביבים ויקרים עלינו דברי דודים שיי צאו מפי הדר"ג לאמר ראוי ונכון שיהיו השדר"ים בצותא חדא טובה ובסומא ואיש את אחיו יעזרו להרבות כבוד שמים ולהרמת קרן התורה ולומר דיה וכלל ישראל המחזיקים בה, ואנחנו נענה אמן אבתרייהו בכל כחנו ונחוי קידה קמי דמרן ותורתו ונצא מאת פניו בברכת השנים, לשנה טובה יכתב ויחתם הדר"ג וישיבתו הרמה כחפץ הדר"ג וחפץ מוקירי ומכבדי שם כבוד תורתו, הדר"ש ושת"ה מל"ג מלאים ברכות ה'

מנהלי בית ועד הכללי
בנאי הת"ת וישיבת עץ החיים

בדברי חז"ל במעלת כיבוד אב של עשו

רשב"ג דיש ענין לעסוק בכיבוד אב בבגדים חשובים, א"כ מ"ט הוא עצמו לא נהג כך. וכבר ידוע לבאר דהידור זה לשמש בבגדים חשובים הוא דרגא בהשגות בכיבוד אב, וכדי לנהוג כן צריך לאחוז בדרגא זו, וללא שמגיעים להשגות כאלו אין ענין לנהוג כן, וזהו שאמר רשב"ג שאני לא הגעתי להשגות של עשו בענין כיבוד אב, וא"כ יוצא שהוכיח רשב"ג שהיה עשו בעל דרגא בכיבוד אב, דאם היה מטרתו קבלת הברכות וכדו' לא היה מכבד בבגדי חמודות.

ורק דא"כ שוב קשה דמאי טעמא לא כיבד את רבקה ואברהם, ובזה צריך לבאר, דעשו היה כל כך שקוע בעניני העוה"ז ותאוותיו, באופן שלא יכל לוותר על שום דבר מזה לשום סיבה שהיא, וא"כ אין במעשיו גרעון בכיבוד אב, אלא הטעם הוא שכל כך היה שקוע ברצונותיו עד שלא יכל לוותר עליהם לצורך כיבוד אב, רק לגבי יצחק שם היה יכול לוותר על רצונותיו, כיון שהיה לו תקוות הברכות שהם ג"כ עניני העוה"ז, או משום שחשש שלא יקללנו כדברי האוה"ח הנ"ל ויפסיד בעוה"ז, ולכן לגבי הכיבוד של יצחק לא עכבוהו רצונותיו, דאדרבה היה שווה לו לוותר במקצת על רצונותיו כדי לקבל הברכות.

וא"כ יוצא דסוף דבר מה שעסק בכיבוד אב הוא משום השגתו במצווה זו, ולכן לבש בגדי חמודות, אך לולא שהיה לו תקוות הברכות לא היה יכול להתגבר על רצונותיו, ולא היה מקיים את הכיבוד כמו שלא קיים כיבוד אב.

ומיושב ג"כ מה שחשב עשו לגרום למותו של יצחק, ואף דהקפיד על כיבוד אב, דכאמור לא היה יכול לוותר על רצונותיו ותאוותיו עבור כיבוד אב, ולכן כיון שבער בו יצר הנקמה, שוב לא התחשב כלל בכיבוד אב, עד שאפילו רצה לגרום למותו של יצחק, ומה שלא רצה להרוג את יעקב בחיי אביו, הוא משום שפחד שמא יקללנו יצחק ויפסיד בעוה"ז, כן נראה לבאר לחומר הנושא.

ומבואר בדבריו כדברינו, ולכן לא רימה את רבקה, כיון שכל ענינו הוא שרצה את הברכות או שחשש שיקללנו, ולכן כיבד רק את אביו ולא את אמו, וא"כ לפי זה מיושב דגם את אברהם לא כיבד, ולכן הוצרך אברהם למות קודם זמנו, שלא יראה את עשו יוצא לתרבות רעה.

ויש ראייה לדרך זו, מעצם דברי עשו שאמר יקרבו ימי אבל אבי, ואיתא במדרש (הובא בספר הדר זקנים לבעלי התוס' סוף פרשת תולדות) שעשו עשה פעולות לגרום למיתתו של יצחק, שהלך לו אצל ישמעאל ואמר לו עמוד והרוג לאחיק יצחק, ואני אעמוד ואהרוג לאחי, ואנו יורשים כל העולם, וכעין זה איתא ברש"י יחזקאל (ל"ה, י') בשם מדרש אגדה.

וא"כ מוכח להדיא שלא עסק עשו בכיבוד אב אלא לתועלת הברכות, או כדי שלא יקללנו יצחק, ולכן לא נמנע עשו מלעשות פעולות כדי שימות יצחק, ומה שחשב עשו להרוג את יעקב רק אחרי מיתת יצחק ולא מקודם, ואף שכבר לא היה ענין הברכות נוגע, יהיה הטעם כדברי האוה"ח כדי שלא יקללנו, והיוצא מהדברים שכל מעשיו של עשו בכיבודו של יצחק היה לתועלתו העצמית, ולא משום המצווה.

ועל כל דברינו יש להקשות, דהרי חז"ל שיבחו את כיבודו של עשו, עד שאמר רשב"ג (בראשית רבה פ' ס"ה), לא שמשתי את אבי אחד ממאה ששימש עשו את אביו, ומ"ט שיבחו אותו בזה, הרי כאמור עשו לא כיבד את אמו ולא את אבי אביו, וגם כיבודו את אביו הוא מסיבות אנוכיות ולא משום הקפדתו במצוות כיבוד אב, וא"כ מה טעם שיבחו רשב"ג את כיבוד אב של עשו.

וצריך ליישב הענין באופן זה, דאכן עשו עסק בכיבוד אב, וחז"ל שיבחוהו בזה שאמר רשב"ג שאני משמש בבגדי חולין ועשו היה משמש בבגדי החמודות, ונראה דהטעם שנקטו חז"ל דוגמא זו הוא להוכיח את דרגתו בענין כיבוד אב, דכבר כתבו המפרשים דמאמר זה צ"ב, דכיון שידע

ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו וגו' (כ"ה, כ"ח), וכתב רש"י שהיה צד אותו ומרמהו בדבריו, וכדברי רש"י בפסוק הקודם, יודע ציד, וז"ל: "לצוד ולרמות את אביו בפיו, ושואלו אבא האיך מעשרים את המלח ואת התבן, כסבור אביו שהוא מדקדק במצוות", עכ"ל. וענין זה שעשו רימה את אביו, בפשטות הוא מפני שלא רצה עשו לצער את אביו, שהרי יצטער אם ידע שעשו רשע הוא, וכדאיתא בחז"ל (בראשית רבה פ' ס"ה), גודל מדרגתו של עשו בכיבוד אב, וכדברי רשב"ג שלא הגיע לאחד ממאה מכיבוד אב של עשו, וכיון שהקפיד עשו בכיבוד אב, לכן השתדל שיחשוב אביו שהוא מדקדק במצוות.

אך בזה יש להקשות, דהרי בחז"ל איתא שאברהם אבינו מת חמש שנים קודם זמנו כדי שלא יראה את עשו בן בנו יוצא לתרבות רעה, ולכאורה כיון שעשו הקפיד בכיבוד אב, א"כ מן הסתם היה מכבד גם את אבי אביו, וא"כ היה יכול לרמות גם את אברהם כדי שלא יצטער, וא"כ מ"ט הוצרך אברהם אבינו למות קודם זמנו. ודחוק לומר שלא היה יכול עשו לרמות את אברהם כמו שרימה את יצחק, משום שיצחק היה סגי נהור משא"כ אברהם.

ומוכח מזה דכל ענין כיבוד אב של עשו לא היה משום הקפדתו במצווה זו, אלא הטעם משום שעשו ידע שהברכות בידיו של יצחק, וכדי לקבלם היה צריך להראות את עצמו בעיני אביו לצדיק, וכל מה שרימה את אביו הוא כדי שיחשוב אביו שהוא צדיק, וראוי לקבל את הברכות.

שוב ראיתי שכן כתב האוה"ח על פסוק דידן ויאהב יצחק את עשו, וז"ל: "הנה לדבריהם ז"ל שאמרו שהיה צד אביו בדברים האיך מעשרים את המלח, לא חש לעשות כן אלא ליצחק ולא לרבקה, כי לא לצד המצוות היה חושש, אלא לצד שהיה ירא מקללתו, גם לתקוות הברכות, משא"כ רבקה, ולזה תמצא שלא אמר יקרבו ימי אבי ואמי אלא אבי", עכ"ל.

The Perfect Parnassah Partnership

Harav Hagoon Meir Tzvi Shpitzer Shlita

I'd like to start with a personal note to all those wonderful talmidei chachamim who are planning on coming to the Yarchei Kallah: We're very much looking forward to seeing all of you – both the familiar faces who we've enjoyed so much in previous years as well as the new faces – and being *mefalpel* in learning and *shteiging* together as we learn *geshmake sugyos* here in yeshiva.

In this week's parashah, when Yaakov comes to Yitzchak, Yitzchak is impressed, and he says: 'רָאָה רִיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ ה'. He detects this wonderful scent of Gan Eden entering with Yaakov, and he gives him the most beautiful brachah: וַיִּתֵּן לָדָּהּ הָאֱלֹקִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ: Hashem should bentch Yaakov with all the materialistic wealth in the world, with endless brachah and an overflowing fountain of success in business. Chazal note that until today, Klal Yisrael's success in *parnassah* stems from this wonderful brachah that Yitzchak gave Yaakov.

The opening of this brachah – וַיִּתֵּן, **And He will give** – is unusual. Why doesn't the brachah simply begin with וַיִּתֵּן, *He will give*? Rashi, citing Chazal, says: יתן ויחזור ויתן, Hashem will give and then continue to give again. The meforshim wonder why, if Yitzchak meant that Hashem should give a double or triple brachah, didn't he simply say that Hashem should bentch Yaakov with a double measure?

They answer with an important principle that is relevant to all of us, whichever stage of life we are at.

When Hashem gives us brachah in *parnassah*, whether it's a good business idea, a valuable contact, or any other form of *siyatta d'Shmaya*, if we appreciate that it comes from Hakadosh Baruch Hu and we treat this brachah correctly, the way Hashem wants us to, then He'll continue to give, and double and triple the brachah. Conversely, if a person views his success as a function of נְדִי וְנֶעְצָם and thinks he has accomplished

this himself, then he won't receive the double brachah; the opportunity won't present itself a second time.

We find a similar message regarding *parnassah* in the *Midrash Tanchuma*. In instructing Klal Yisrael to bring the *machatzis hashekel*, Hashem said: וְזֶה יִתְּנוּ, and showed Moshe Rabbeinu a golden coin from under the Kisei Hakavod. In other words, Hakadosh Baruch Hu keeps a *shekel hakodesh* right near Him, under the Kisei Hakavod. What we have to strive for in our business dealings is to merit this holy coin from under the Kisei Hakavod.

Bring Hashem to Work

The Chofetz Chaim writes in his *sefer Ahavas Chesed* that the best way to succeed in business is to take Hakadosh Baruch Hu as a partner. Having Hashem as a partner means that my place of work and the way I work are befitting for Him to be my partner. If I conduct my business bearing in mind that Hakadosh Baruch Hu is my partner, and after I receive money from my business I treat it with the knowledge that Hashem is my partner, then I can earn a *shekel hakodesh* from under the Kisei Hakavod, and Hakadosh Baruch Hu will continue to give me: יתן ויחזור ויתן.

Chazal tell us: הרוצה להעשיר יצפין – a person who wants to succeed in business should go to the north, as the *passuk* says: מִצְפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה (Iyov 37:22). Rav Tzadok explains that this means that a person should bolster his *yiras Shomayim*, conducting his business dealings honestly, in an *ehrliche* fashion, constantly remembering the question of נשאת ונתת באמונה that he will be asked in Shomayim after 120. If a person does so, Hashem will grant him success in business.

Similarly, the *navi* Chagai tells us, in the name of Hakadosh Baruch Hu: לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נָאָם ה' צְבָקוֹת (8:2). Why the double expression, gold and silver? Rav Isser Zalman Meltzer explains that gold represents a desirable

object, and silver, or money, is the means to obtain it, as we see in *Perek Hazahav* that a person uses *kesef* to acquire *zahav*. Hashem tells us, "If you do things the way I want them to be done, if you take Me with you to your business, then you'll get both *kesef* and *zahav*: You'll get the enjoyment, the fulfillment, of gold, of the articles you're looking to buy, and you'll also have money in your pocket to buy more things."

If Hashem is our partner, if He comes with us to our businesses and gives us a *shekel hakodesh*, then we get both silver and gold. This is alluded to in a *passuk* in Parashas Ki Seitzei: וְלִתְּתֹת לְהַצִּילֵךְ וְלִתְּתֹת כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֹךְ לְהַצִּילֵךְ וְלִתְּתֹת וְשֵׁב מֵאֲחֵרֶיךָ אֲיִבִּיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנִיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאֲחֵרֶיךָ Hakadosh Baruch Hu Himself comes with us to the office להצילך, which literally means to save or protect us. The word להצילך can also be understood, the Midrash teaches, as related to the *passuk*: וְנִצַּלְתֶּם אֶת מִצְרַיִם. Just as Klal Yisrael emptied out all the wealth of Mitzrayim, Hashem enables us to obtain wealth in our business dealings. But that's only when we conduct our business dealings the way He wants us to, as reflected in the condition attached to this assurance: וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרֹת דָּבָר. We have to conduct our business in a way that allows Hakadosh Baruch Hu to be there. Only then will be merit to have Him מְחַנֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֹךְ.

Maintaining the Correct Perspective

The Chofetz Chaim writes in his *sefer Chofetz Chaim al Hatorah* that a

person merits success in *parnassah* when he recognizes the correct place of his business dealings. Yes, his business has a place, but it's not the focal point of his life or the main purpose for which he awakens in the morning. In this vein, the Chofetz Chaim offers a novel interpretation of the *passuk* in Koheles: הוֹלֵךְ אֶל דְרוֹם וְסוּבֵב אֶל צָפוֹן סוּבֵב סָבִיב הוֹלֵךְ הָרוֹחַ וְעַל סְבִיבָתוֹ: שֵׁב הָרוֹחַ. A person is אֶל דְרוֹם – he is meant to go "south," toward the wisdom of Torah for which he was created and which is symbolized by the menorah, which was positioned in the south. In other words, the purpose of our days and nights is to be involved in Torah and mitzvos and Yiddishkeit. Yet a person has no choice but to devote a bit of his time and energy turning toward the "north" – וְסוּבֵב אֶל צָפוֹן, which is the location of the shulchan, the symbol of *parnassah*. That is fine, except that all too often, the וְסוּבֵב אֶל צָפוֹן turns into סוּבֵב סָבִיב – the person spends more and more time and invests more and more energies into the *tzafon*, the *gashmiyus*, the *parnassah*, not realizing that וְיִתֵּן לְךָ הָאֱלֹהִים – the success I had was from Hakadosh Baruch Hu, and it's only there to serve the *darom*. If a person spends his time סוּבֵב סָבִיב, and he doesn't realize that it's from Hashem, then eventually the brachah goes away: הוֹלֵךְ הָרוֹחַ, and he has no more success in his business. Therefore, says the *passuk*, וְיִתֵּן – we have to appreciate that Hashem is the One who gave, and if we treat that gift accordingly and keep things in the right perspective, then we will be *zocheh*, with Hashem's help, to וְיִחְזֹר וְיִתֵּן.

This week's Bishvilei Haparsha is sponsored by

